

Silna i słaba liczba

Kamil Niemczyk

17 kwietnia 2024

1 Wstęp

Zadanie polegało na obliczeniu dwóch zależnych liczb od imienia i nazwiska. Było trzeba najpierw wygenerować nick, który składałby się z trzech pierwszych liter imienia i trzech pierwszych liter nazwiska i na końcu je połączyć, żeby stworzyć ciąg znaków długości sześć. Potem przekonwertować te litery na odpowiadające im kody ASCII. Następnie obliczenia takiej liczby dla której silnia jej zawiera w sobie wszystkie wartości numeryczne kodów ASCII tego nicku. Ostatnim punktem tego zadania było obliczenie drugiej liczby, która byłaby liczbą wywołań funkcji Fibonacciego, której wynik byłby najbardziej zbliżony do liczby poprzedniej.

2 Program

2.1 Plik main.go

```
1 package main
2
3 import (
4     "fmt"
5 )
6
7 func main() {
8     name := inputNick()
9     ascii := generateNickASCII(name)
10    strongNumber := int(strongNumber(ascii))
11    weakNumberList := weakNumberList(30)
12    weakNumber := weakNumberFind(strongNumber, weakNumberList)
13    fmt.Println("Nick:", name)
14    fmt.Println("ASCII:", ascii)
15    fmt.Println("Strong number: ", strongNumber)
16    fmt.Println("Fibonnaci calls counter: ", weakNumberList)
17    fmt.Println("Weak number: ", weakNumber)
18 }
19
```

Plik main.go

Plik main.go zawiera w sobie całą konfigurację jak program będzie się wyświetlał użytkownikowi. Na początku generuje nick, następnie z nicku tworzy tablice kodów ASCII odpowiadający literom z nicku, następnie oblicza silną liczbę, potem generuje mapę liczby wystąpień wywołań ciągu Fibonacciego dla argumentu 30 i generuje słabą liczbę. Na końcu te wyniki wyświetla użytkownikowi. Poniżej zdjęcia obrazujące wyniki tego programu.

```
$ go run *.go
Enter your name:
Kamil
Enter your last name:
Niemczyk
Nick: kamnie
ASCII: [107 97 109 110 105 101]
Strong number: 297
Fibonnaci calls counter: map[0:514229 1:832040 2:514229 3:317811 4:196418 5:121
393 6:75025 7:46368 8:28657 9:17711 10:10946 11:6765 12:4181 13:2584 14:1597 15:
987 16:610 17:377 18:233 19:144 20:89 21:55 22:34 23:21 24:13 25:8 26:5 27:3 28:
2 29:1 30:1]
Weak number: 18
```

Outputs

2.2 Plik nickreader.go

```
1 package main
2
3 import (
4     "fmt"
5     "strings"
6 )
7
8 func inputNick() string {
9     var name string
10    var lastname string
11    fmt.Println("Enter your name:")
12    fmt.Scanln(&name)
13    fmt.Println("Enter your last name:")
14    fmt.Scanln(&lastname)
15    nameToLower := strings.ToLower(name)[:3]
16    lastnameLower := strings.ToLower(lastname)[:3]
17    nick := nameToLower + lastnameLower
18    return nick
19 }
20
```

Plik nickreader.go

Plik ten zawiera funkcję `inputNick()`, która pobiera od użytkownika imię i nazwisko, konwertuje wprowadzone dane na małe litery, bierze po pierwsze 3 znaki z imienia i nazwiska, a na końcu łączy w jednego stringa.

2.3 Plik ascii.go

```
1 package main
2
3 import "strconv"
4
5 func generateNickASCII(name string) []string {
6     var ascii []string
7     for i := 0; i < len(name); i++ {
8         ascii = append(ascii, strconv.Itoa(int(name[i])))
9     }
10    return ascii
11 }
12
```

Plik ascii.go

Ten plik dostaje stringa i potem konwertuje każdą literę na jej numer ASCII i ten numer zmienia na stringa, żeby uzyskać stringa o wartości numeru ASCII danej litery i na końcu dodaje go do listy.

2.4 Plik strongNumber.go

```
1 package main
2
3 import (
4     "math/big"
5     "strings"
6 )
7
8 func factorial(n int64) *big.Int {
9     result := big.NewInt(1)
10    for i := int64(2); i <= n; i++ {
11        result.Mul(result, big.NewInt(i))
12    }
13    return result
14 }
15
16 func factorialString(n int64) string {
17     return factorial(n).String()
18 }
19
20 func contains(s string, substr string) bool {
21     return strings.Contains(s, substr)
22 }
23
```

Plik strongNumber.go 1/2

```

24 func ifContainsAllNumbers(asciiList []string, factorialString string) bool {
25     for _, ascii := range asciiList {
26         if !contains(factorialString, ascii) {
27             return false
28         }
29     }
30     return true
31 }
32
33 func strongNumber(asciiList []string) int64 {
34     var i int64 = 1
35     for {
36         factorialString := factorialString(i)
37         if ifContainsAllNumbers(asciiList, factorialString) {
38             return i
39         }
40         i++
41     }
42 }
43

```

Plik strongNumber.go 2/2

Ten plik tworzy nam silną liczbę. Funkcja factorial liczy silnie podanej liczby i w efekcie zwraca tą liczbę typu *big.int, ponieważ to może być absurdalnie wielka liczba. Funkcja factorialString zmienia liczbę zwróconą przez funkcję factorial na stringa. Funkcja contains sprawdza czy w danym ciągu znaków znajduje się dany podciąg i zwraca wartość boolową. Funkcja ifContainsAllNumbers w argumentach przyjmuje naszą poprzednio wygenerowaną tablicę kodów ASCII i jakąś liczbę, którą została wygenerowana przez silnie i iteracyjnie przechodząc po każdym elemencie tablicy ASCII sprawdza czy każdy numer zawiera się w tej silni, jeśli tak to zwraca true jeśli nie to zwraca false. Ostatnia funkcja strongNumber sprawdza jaki argument musi przyjąć funkcja factorialString, żeby zawierała wszystkie te liczby w sobie i na końcu zwraca jaką liczbę po zastosowaniu silni spełnia wszystkie te warunki.

2.5 Plik weakNumber.go

```

3 func fibonacci(n int, result map[int]int) int {
4     if n <= 1 {
5         result[n]++
6         return n
7     } else {
8         result[n]++
9     }
10    return fibonacci(n-1, result) + fibonacci(n-2, result)
11 }
12 func weakNumberList(n int) map[int]int {
13     result := make(map[int]int)
14     fibonacci(n, result)
15     return result
16 }
17 func absolute(x int) int {
18     if x < 0 {
19         return -x
20     }
21     return x
22 }
23 func weakNumberFind(n int, weakNumberList map[int]int) int {
24     key := 0
25     diff := 0
26     for k, v := range weakNumberList {
27         if absolute(n-v) < diff || diff == 0 {
28             key = k
29             diff = absolute(n - v)
30         }
31     }
32     return key
33 }
34

```

Plik weakNumber.go

Funkcja fibonacci oblicza ciąg Fibonacciego i przy każdym wywołaniu pojedynczej funkcji dodaje do mapy klucz i wartość, klucz jest równy argumentowi funkcji, a wartość zawsze jest zwiększana o jeden

dla danego klucza i dzięki temu można sprawdzić ile razy funkcja została wywołana rekurencyjnie. Funkcja `weakNumberList` generuje tą ilość wystąpień za pomocą funkcji poprzedniej. Funkcja `absolute` liczy wartość bezwzględna liczby. Funkcja `weakNumberFind()` za pomocą podanej liczby i liczby wystąpień Fibonacciego sprawdza za pomocą funkcji `absolute`, najbardziej zbliżoną ilość wystąpień tej liczby i zwraca jej klucz.

3 Ciąg Fibonacciego

Algorytm ciągu Fibonacciego jest wykonywany rekurencyjnie co oznacza, że każda funkcja wywołuje na końcu funkcje do momentu aż nie znajdzie jakiś warunek. W przypadku ciągu Fibonacciego tym warunkiem jest to, że argument funkcji jest równy 1 lub mniejszy to wtedy funkcja zwraca po prostu wartość i nie kontynuuje tego piętrzenia się funkcji. Algorytm Fibonacciego nie wywołuje tylko jednej funkcji na końcu ale dwie. Złożoność czasowa ciągu rekurencyjnego Fibonacciego jest wykładnicza co oznacza, że ilość wywołań funkcji z mniejszymi argumentami rośnie bardzo szybko. Porównałbym to trochę do efektu kuli śnieżnej, która na początku ma małą wielkość, ale z każdym obrotem staje się coraz większa i przez zwiększanie swojej wielkości zwiększa się też jej powierzchnia do której może przylepiać się śnieg, więc im jest większa tym będzie szybciej rosła. Nawet ten efekt można zaobserwować przy wywołaniu Fibonacciego dla argumentu 30 tak jak było w programie. Na zdjęciu umieszczonym na początku dokumentu widać, że na przykład dla większych wartości ilość wywołań rośnie o jeden może dwa, ale im mniejszy jest argument tej funkcji to ilość wywołań potrafi rosnać nawet o paręset tysięcy. Dlatego przypuszczam, że znalezienie wyniku dla ciągu Fibonacciego byłoby bardzo obciążające dla komputera i wyniku dla tego wywołania prawdopodobnie bym nie ujrzał w najbliższym czasie.

4 Funkcja Ackermanna

Funkcja Ackermanna w porównaniu do funkcji Fibonacciego jest bardziej złożona. W funkcji Ackermanna pomimo stosunkowo małych liczb można wygenerować naprawdę ogromne liczby. Co wyróżnia funkcję Ackermanna jest to, że posiada rekurencje w rekurencji. W większości przypadków jako wywołanie na końcu wywołują samą siebie z argumentem wywołania się co powoduje bardzo szybkie rośnięcie ilości wywołań jak i samego wyniku. Na przykład funkcja Ackermanna dla argumentów (1,1) wywoła się 3 razy.

- Wywoła się raz dla funkcji `ackermann(1,1)`
- Następnie wywoła się dla funkcji `ackermann(0, ackermann(1,0))`
- I wywoła wewnętrzną funkcję `ackermann(1,0)`

Na trudniejszych przykładach łatwiej byłoby zauważyć jak szybko rośnie liczba wywołań tej funkcji, ale jestem pewny, że przy którymś wywołaniu pomyliłbym się z jej liczeniem. Ale można na pewno zauważyć, że ta funkcja ma ogromny potencjał na tworzenie absurdalnej ilości wywołań pomniejszych funkcji.

5 Wnioski

Zadanie powyżej nauczyło mnie jak radzić sobie z dużymi liczbami w języku Go. Do tego była to też moja pierwsza styczność z funkcją Ackermanna co spowodowało, że teraz myśleć o szybko rosnącej rekurencyjnej funkcji nie będę myślał o Fibonaccim, ale o Ackermannie. To zadanie jeszcze uświadomiło mi jakim użytecznym sposobem mogą być mapy w Go.